

«ΕΝΑΣ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΣΗΜΑΝΤΙΚΟΤΕΡΟΥΣ
ΑΜΕΡΙΚΑΝΟΥΣ ΣΥΓΓΡΑΦΕΙΣ
ΤΗΣ ΕΠΟΧΗΣ ΜΑΣ.»
—LOS ANGELES TIMES

JAMES Ellroy

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

ΤΟ
ΜΕΓΑΛΟ ΠΟΥΘΕΝΑ

Έγραψαν για τον Τζέιμς Ελρόι

«Δεξιοτέχνης μιας ιδιαίτερης προσωπικής γραφής, ο Ελρόι δεν είναι σε καμία περίπτωση ένας συμβατικός ιστορικός μυθιστοριογράφος... σε βάζει άμεσα στο πνεύμα της δυσάρεστης ονειρικής ζωής μιας ολόκληρης κοινωνίας.»

Guardian

«Το στιλ του είναι μοναδικό και επιβλητικό, ενώ οι θεωρίες του σχετικά με τα μεγάλα ανοιχτά θέματα της σκοτεινής ιστορίας της Αμερικής είναι πέρα για πέρα αληθοφανείς... Πρόκειται, δίχως αμφιβολία, για έναν από τους αυθεντικότερους και τολμηρότερους εν ζωή συγγραφείς. Είναι ο νονός –με τη μαφιοζική έννοια– των αμερικανικών γραμμάτων. Βρίσκεται στην κορυφή, σαν ένας σκοτεινός, μελαγχολικός και νουνεχής άγγελος.»

Independent on Sunday

«Ο Ελρόι γράφει λες και καθοδηγείται από δαίμονες. Η σκληρή, κοφτή γραφή του μετουσιώνεται σε τέχνη.»

Sunday Times

«Ένας από τους σημαντικότερους συγγραφείς λαϊκών μυθιστορημάτων στην Αμερική. Τα βιβλία του μεταφέρουν τον αναγνώστη στις ζοφερότερες περιοχές της ανθρώπινης κατάστασης. Ένας Ντοστογιέφσκι του Χόλιγουντ.»

Steve Grant, Time Out

«Ο Τζέιμς Ελρόι είναι ο σημαντικότερος Αμερικανός συγγραφέας αστυνομικής λογοτεχνίας της γενιάς του.»

Independent

«Ο Τζέιμς Ελρόι είναι ιδιοφυής: είναι ο καλύτερος Αμερικανός συγγραφέας αστυνομικής λογοτεχνίας από την εποχή του Ρέιμοντ Τσάντλερ και ένας από τους πιο αξιανάγνωστους συγγραφείς πειραματικής λογοτεχνίας στον κόσμο.»

Times Literary Supplement

«Δίχως αυτόν και την αστυνομική λογοτεχνία του δε θα υπήρχαν συγγραφείς όπως ο Ντέιβιντ Πις ή ο Ίαν Ράνκιν, τηλεοπτικές σειρές όπως οι *Σοπράνος*, ή οι *Διώκτες του εγκλήματος*, αλλά και τα έργα πολλών συγγραφέων και σκηνοθετών οι οποίοι διαβάζοντας Ελρόι ανακάλυψαν έναν καινούριο τρόπο αφήγησης.»

GQ

«Ο αυθεντικότερος συγγραφέας αστυνομικής λογοτεχνίας της εποχής μας.»

Michael Carlson, Spectator

«Ο πιο ξεχωριστός συγγραφέας αστυνομικής λογοτεχνίας της γενιάς του.»

John Williams, Sunday Times

«Ο Ελρόι μάς έχει χαρίσει μερικές από τις σημαντικότερες αστυνομικές ιστορίες που έχουν γραφτεί ποτέ.»

New York Times

«Μια μοναδική φωνή στην αμερικανική αστυνομική μυθιστοριογραφία.»

Sunday Telegraph

1

Κόντρα στο Κόκκινο Ρεύμα

Κεφάλαιο ένα

Η καταιγίδα ξέσπασε λίγο πριν από τα μεσάνυχτα, πνίγοντας τα κορναρίσματα και τον σαματά του παραδοσιακού εορτασμού της Πρωτοχρονιάς στη Στριπ, φέρνοντας έτσι το 1950 στο υποτμήμα του Δυτικού Χόλιγουντ του Γραφείου του Σερίφη μέσα σε ένα κύμα από ουρλιαχτά ανθρώπων και ασθενοφόρων.

Στις 12.03 μια τετραπλή καραμπόλα στη διασταύρωση Σάνσετ και Λα Σιένεγκα είχε ως αποτέλεσμα έξι τραυματίες. Οι αστυνομικοί που έσπευσαν πήραν κατάθεση από έναν αυτόπτη μάρτυρα: το τρακάρισμα είχαν προκαλέσει ένας καραγκιόζης με μια καφετιά Ντε Σότο και ένας ταγματάρχης από το Στρατόπεδο Κουκ με το υπηρεσιακό αυτοκίνητο, οι οποίοι έκαναν κόντρες οδηγώντας χωρίς χέρια, ενώ στα πόδια τους είχαν σκυλιά που φορούσαν χάρτινα καπέλα για πάρτι. Δύο συλλήψεις, και μία κλήση στον μπόγια της οδού Βερντούγκο. Στις 12.14 κατέρρευσε το ακατοίκητο προκάτ παράπηγμα ενός βετεράνου στη Σουίτσερ, σκοτώνοντας δύο εφήβους, αγόρι και κορίτσι, που χαμουρεύονταν στα θεμέλιά του· δύο τα πτώματα για το Νεκροτομείο της Κομητείας. Στις 12.29 ένας Αγιοβασίλης από νέον με τους βοηθούς του έπαθε βραχυκύκλωμα σε μια πρασιά· οι σπίθες διέτρεξαν το καλώδιο μέχρι το πολύμπριζο και έβαλαν φωτιά σ' ένα μεγάλο φωτισμένο χριστουγεννιάτικο δέντρο και τη φάτνη του, προκαλώντας σοβαρά εγκαύματα σε τρία παιδιά που σκέπαζαν ένα φωσφορίζον θείο βρέφος με δωράκια τυλιγμένα με τσιγαρόχαρτο. Επιτόπου έσπευσαν ένα όχημα της πυροσβεστικής, ένα ασθενοφόρο και τρία περιπολικά από το Γραφείο του Σερίφη, ενώ δημιουργήθηκε και ένα μι-

κρό υπηρεσιακό κομφούζιο καθώς εμφανίστηκε και η Αστυνομία του Λος Άντζελες επειδή κάποιος αρχάριος μπάτσος στο τηλεφωνικό κέντρο θεώρησε λανθασμένα ότι η Σιέρα Μπονίτα Ντράιβ ανήκε στη δικαιοδοσία του Δήμου και όχι της Κομητείας. Ακολούθησαν πέντε συλλήψεις μεθυσμένων οδηγών· έπειτα, έγιναν επεισόδια και συμπλοκές με μεθυσμένους καθώς έκλειναν τα κλαμπ της περιοχής της Στριπ· ακόμη, μια ένοπλη ληστεία έξω από το Ντέιβς Μπλου Ρουμ με θύματα δύο χωριάτες από την Αϊόβα που είχαν έρθει για τον πρωτοχρονιάτικο αγώνα ποδοσφαίρου στο Ρόουζ Μπούουλ και δράστες δύο απάτηδες που διέφυγαν με μια Μέρκιουρι του '47 με μοβ φτερά. Όταν η βροχή κόπασε μετά τις τρεις, ο Ντάνι Άπσο, ντετέκτιβ και αξιωματικός υπηρεσίας του Δυτικού Χόλιγουντ, έκανε την πρόβλεψη ότι κατά τα φαινόμενα η δεκαετία του '50 θα ήταν εντελώς χάλια.

Αν εξαιρούσε κανείς τους συλληφθέντες για μέθη ή πταίσματα που βρίσκονταν στο κρατητήριο, ήταν μόνος του στο Τμήμα. Όλα τα περιπολικά ή τα συμβατικά αυτοκίνητα του Τμήματος εκτελούσαν τη γερμανική βάρδια· δεν υπήρχε καμία ιεραρχική αλυσίδα, καμία κοπέλα στο τηλεφωνικό κέντρο, κανένας μπάτσος με πολιτικά στην αίθουσα συγκεντρώσεων. Κανένας από τους αστυφύλακες με τις χακί-λαδί στολές να περιφέρεται κορδωτός και να φλυαρεί χαμογελώντας αυτάρεσκα για τη βάρδια-κελεπούρι που του έκασε –για τη Στριπ, τις κυριλέ γκόμενες, τα χριστουγεννιάτικα καλάθια του Μίκι Κόεν, τον πραγματικό λόγο που τα είχαν σπάσει με την Αστυνομία του Λος Άντζελες. Κανείς για να τον στραβοκοιτάξει καθώς ξεφύλλιζε τα εγχειρίδια εγκληματολογίας: Βόλμερ, Θόργουολντ, Μάσλικ –διαγράμματα από σκηνές φόνων, αναλύσεις με βάση τα ίχνη αίματος και υποδείξεις για το πώς να ερευνήσει κανείς διεξοδικά μέσα σε μισή ώρα ένα δωμάτιο πέντε επί επτά.

Ο Ντάνι βολεύτηκε με το βιβλίο στο χέρι, τα πόδια στο γραφείο του αξιωματικού υπηρεσίας και την ένταση στον α-

σύρματο χαμηλωμένη. Ξεφεύγοντας από το κυρίως θέμα του, ο Χανς Μάσλικ εξηγούσε πώς γίνεται η λήψη δακτυλικών αποτυπωμάτων από χέρια με σοβαρά εγκαύματα, ποια είναι τα καλύτερα χημικά με τα οποία απομακρύνεται ο νεκρός ιστός χωρίς να διαβρώνονται τα σχέδια του δέρματος από κάτω. Ο Μάσλικ είχε τελειοποιήσει τη μέθοδό του γνωρίζοντας τις καταστροφικές συνέπειες μιας πυρκαγιάς σε φυλακή του Ντίσελντορφ το 1931. Είχε στη διάθεσή του σωρεία πτωμάτων και δακτυλικών αποτυπωμάτων για να δουλέψει, ενώ εκεί κοντά υπήρχε και ένα εργοστάσιο χημικών μ' έναν φιλόδοξο νεαρό βοηθό εργαστηρίου, πρόθυμο να τον βοηθήσει. Μαζί έκαναν θαύματα: τα πολύ ισχυρά καυστικά υγρά έσκαβαν το δέρμα, τα πιο ήπια δεν διαπερνούσαν τους καμένους ιστούς. Καθώς διάβαζε, ο Ντάνι σημείωνε χημικά σύμβολα σε ένα σημειωματάριο· φανταζόταν τον εαυτό του βοηθό του Μάσλικ· στενό συνεργάτη του διάσημου εγκληματολόγου, που θα τον αγκάλιαζε πατρικά κάθε φορά που θα του έλεγε ο Ντάνι κάποιο ευφυές συμπέρασμά του. Σύντομα έφερε στον νου του τα καμένα παιδιά της φάτνης και φαντάστηκε ότι παίρνει μόνος του δακτυλικά αποτυπώματα από τα χεράκια τους και τα συγκρίνει με τα μητρώα γεννήσεων, που κρατούν καλού κακού τα μαιευτήρια για να μην μπερδεύονται τα νεογέννητα...

«Αφεντικό, έχουμε μια βαρβάτη περίπτωση.»

Ο Ντάνι σήκωσε το κεφάλι. Στην πόρτα στεκόταν ο Χόσφορντ, ένας ένστολος αστυφύλακας που περιπολούσε στο βορειοανατολικό όριο της περιοχής δικαιοδοσίας του Τμήματος. «Γιατί δεν κάλεσες να το αναφέρεις;»

«Κάλεσα. Μάλλον δεν...»

Ο Ντάνι έκανε στην άκρη το βιβλίο και το σημειωματάριό του. «Τι έγινε;»

«Ένας νεκρός. Εγώ τον βρήκα –στην Αλέγκρο, μισό μίλι πάνω από τη Στριπ. Χριστέ μου, δεν έχεις ξαναδεί τέτ....»

«Μείνε εδώ εσύ, θα πάω εγώ.»

Η Αλέγκρο ήταν ένας στενός δρόμος, ο μισός είχε συγκροτήματα μονοκατοικιών ισπανικού στιλ και ο άλλος μισός οικοδομές που οι ταμπέλες στην πρόσοψή τους υπόσχονταν «ΠΟΛΥΤΕΛΕΙΣ ΚΑΤΟΙΚΙΕΣ» σε διάφορους κλασικούς ή μοντέρνους αρχιτεκτονικούς ρυθμούς. Ο Ντάνι τη διέσχιζε με το πολιτικό του αμάξι, κόβοντας ταχύτητα όταν είδε ένα οδόφραγμα από ξύλινα εμπόδια με κόκκινα φωτάκια που αναβόσβηναν, πίσω από το οποίο βρίσκονταν τρία περιπολικά με τους προβολείς τους στραμμένους σ' ένα άδειο χορταριασμένο οικόπεδο.

Πάρκαρε τη Σεβρολέ του κοντά στο πεζοδρόμιο και πλησίασε με τα πόδια. Μια ομάδα από αστυφύλακες με αδιάβροχα φώτιζαν με τους φακούς τους το έδαφος· η κοκκινωπή ανταύγεια από τα φώτα του οδοφράγματος έπεφτε σε μια ταμπέλα που έλεγε «ΣΥΓΚΡΟΤΗΜΑ ΚΑΤΟΙΚΙΩΝ ΑΛΕΓΚΡΟ – ΑΠΟΠΕΡΑΤΩΣΗ: ΑΝΟΙΞΗ 1951». Οι δέσμες από τα χαμηλά φώτα των περιπολικών έπεφταν σταυρωτά σε όλο το οικόπεδο αποκάλυπτοντας άδεια μπουκάλια από οينوπνευματώδη, μουλιασμένη ξυλεία και χαρτομάνι. Ο Ντάνι ξερόβηξε. Ένας από τους άντρες γύρισε απότομα και τράβηξε το όπλο του. «Ηρεμα, Γκιμπς» είπε ο Ντάνι «εγώ είμαι, ο Άπσο».

Ο Γκιμπς έβαλε το όπλο στη θήκη του· οι άλλοι μπάτσοι διασκορπίστηκαν. Ο Ντάνι κοίταξε το πτώμα· ένιωσε τα γόνατά του να κόβονται και πήρε ύφος εγκληματολόγου, σε μια προσπάθεια να μη λιποθυμήσει ή να μην κάνει εμετό.

«Ντέφρι, Χέντερσον, φωτίστε τον νεκρό. Γκιμπς, γράφε κατά λέξη ό,τι θα σου λέω.

»Λευκός άρρην νεκρός, γυμνός. Ηλικία μεταξύ τριάντα και τριάντα πέντε. Το πτώμα βρίσκεται σε ύπτια θέση, πόδια και χέρια ανοιχτά. Υπάρχουν ίχνη από δεσμά στον λαιμό του, τα μάτια του έχουν αφαιρεθεί και οι άδειες κόχες τους εκκρίνουν μια κολλώδη ουσία.»

Ο Ντάνι έσκυψε δίπλα στο πτώμα· ο Ντέφρι και ο Χέντερσον πλησίασαν τους φακούς τους. «Τα γεννητικά του όργανα

είναι μελανιασμένα και πρησμένα και υπάρχουν σημάδια δαγκώματος στη βάλανο του πέους.» Έβαλε το χέρι του κάτω από την πλάτη του νεκρού και έπιασε υγρό χόμα· άγγιξε το στήθος του κοντά στην καρδιά και ένωσε το δέρμα στεγνό, και υπολείμματα θερμότητας. «Το πτώμα δεν είναι βρεγμένο και, αφού έβρεχε δυνατά μεταξύ δώδεκα και τρεις, μπορούμε να συμπεράνουμε ότι τοποθετήθηκε εδώ την τελευταία μισή ώρα.»

Μια σειράνα πλησίαζε ουρλιάζοντας. Ο Ντάνι άρπαξε τον φακό του Ντέφρι και πλησίασε ακόμα περισσότερο για να εξετάσει το χειρότερο απ' όλα. «Υπάρχουν συνολικά έξι ωοειδείς, ασυνήθιστες πληγές με σαφή όρια στον κορμό μεταξύ ομφαλού και θωρακικού κλωβού. Σχισμένη σάρκα διαγράφει το περιγράμματά τους, ενώ τα έντερα καλύπτονται από πηγμένο αίμα που βγήκε από αυτά. Το δέρμα γύρω από κάθε πληγή είναι ερεθισμένο, διαγράφονται έτσι επακριβώς τα σημάδια και...»

«Οι πιπιλιές, ασφαλώς» είπε ο Χέντερσον.

Ο Ντάνι τα έχασε. «Τι είπες;»

Ο Χέντερσον αναστέναξε. «Ξέρεις, ερωτικά δαγκώματα. Όπως όταν μια γκόμενα σε ρουφάει στον λαιμό. Γκίμπσι, δείξε στον κουστουμάτο τι σου 'κανε εκείνη η τύπισσα από την γκαρνταρόμπα του Μπλου Ρουμ τα Χριστούγεννα.»

Ο Γκιμπς χασκογέλασε και συνέχισε να σημειώνει· ο Ντάνι σηκώθηκε, εκνευρισμένος που τον πατρονάριζε ένας ένστολος κόπανος. Δε μίλησε· τα πόδια του έτρεμαν και το στομάχι του ανακατευόταν. Έριξε το φως του φακού του στο έδαφος γύρω από το πτώμα και είδε ότι ήταν οργωμένο από τα άρβυλα των αστυνομικών και ότι τα περιπολικά είχαν σβήσει κάθε πιθανό ίχνος από λάστιχα αυτοκινήτου. «Δεν είμαι βέβαιος» είπε ο Γκιμπς «ότι τα σημείωσα όλα με τη σωστή ορθογραφία».

Ο Ντάνι κατάφερε να συνεχίσει με το υπηρεσιακό του ύφος. «Δεν πειράζει. Απλώς φύλαξε τις σημειώσεις για να τις δώσεις το πρωί στον αστυνόμο Ντίτριχ.»

«Μα σχολάω στις οκτώ. Ο αρχηγός δεν εμφανίζεται πριν από τις δέκα, και έχω βγάλει εισιτήρια για τον αγώνα του Ρόουζ Μπούουλ!»

«Λυπάμαι, αλλά πρέπει να μείνεις εδώ μέχρι να σε αντικαταστήσει η πρωινή βάρδια ή να έρθουν τα παιδιά του εργαστηρίου.»

«Τα εργαστήρια της Κομητείας είναι κλειστά πρωτοχρονιάτικα, και έχω βγάλει εισιτήρια...»

Ένα αυτοκίνητο της Ιατροδικαστικής Υπηρεσίας σταμάτησε στο οδόφραγμα και έκλεισε τη σειρήνα του. Ο Ντάνι στράφηκε στον Χέντερσον. «Βάλτε σχοινιά, διώξτε τους δημοσιογράφους και τους περίεργους. Ο Γκιμπς δεν το κουνάει από δω, κι εσύ με τον Ντέφρι αρχίζετε τις έρευνες στη γειτονιά. Ξέρετε τη διαδικασία: πιθανοί μάρτυρες που είδαν τη μεταφορά του πτώματος, ύποπτοι που περιφέρονται άσκοπα, οχήματα.»

«Άπο, είναι τέσσερις και είκοσι τα ξημερώματα, ρε γαμώτο.»

«Ωραία. Αρχίστε αμέσως, κι ίσως να έχετε τελειώσει προς το μεσημέρι. Παραδώστε μια αναφορά εις διπλούν στον Ντίτριχ και σημειώστε όλες τις διευθύνσεις όπου δε βρήκατε κάποιον, για να ελεγχθούν αργότερα.»

Ο Χέντερσον έτρεξε στο περιπολικό του· ο Ντάνι παρακολούθησε τους άντρες του ιατροδικαστή να τοποθετούν το πτώμα σ' ένα φορείο και να το σκεπάζουν με μια κουβέρτα, και τον Γκιμπς να φλυαρεί για τα εισιτήρια και την υπόθεση της Μαύρης Ντάλιας που ήταν ακόμα ανεξιχνίαστη και «καυτή». Προβολείς, κόκκινοι περιστρεφόμενοι φάροι περιπολικών και δέσμες από φακούς αυλάκωναν το οικόπεδο και φώτιζαν τις λεπτομέρειές του: λιμούλες από λασπόνερα που αντανakλούσαν το φεγγαρόφωτο και τις σκιές, με φόντο το θαμπό φέγγος από τα φώτα νέον του Χόλιγουντ. Ο Ντάνι αναλογίστηκε τους έξι μήνες που ήταν ντετέκτιβ και τις δύο υποθέσεις ανθρωποκτονίας που είχε αναλάβει μέχρι στιγμής –ενδοοικογενειακά

εγκλήματα που διαλευκάνθηκαν αμέσως. Οι άντρες του Νεκροτομείου φόρτωσαν το πτώμα, έκαναν επιτόπου στροφή και έφυγαν χωρίς σειρήνα. Θυμήθηκε μια ρήση του Βόλμερ: «Σε εγκλήματα ακραίου πάθους, ο δολοφόνος αποκαλύπτει πάντα τη διαστροφή του. Αν ο ντετέκτιβ είναι πρόθυμος να ταξινομήσει αντικειμενικά τα φυσικά αποδεικτικά στοιχεία και να σκεφτεί υποκειμενικά από τη σκοπιά του δολοφόνου, συχνά θα μπορεί να εξιχνιάζει εγκλήματα που προκαλούν σύγχυση με την τυχαιότητά τους.»

Βγαλμένα μάτια. Κακοποιημένα σεξουαλικά όργανα. Γδαρμένη σάρκα. Ο Ντάνι ακολούθησε το ασθενοφόρο προς το κέντρο της πόλης· ευχόταν να μπορούσε να βάλει σειρήνα για να φτάσουν πιο γρήγορα, αλλά το αμάξι του δεν είχε.

Τα νεκροτομεία του Δήμου του Λος Άντζελες και της Κομητείας βρίσκονταν στο ισόγειο μιας αποθήκης στην Αλαμίντα, λίγο πιο νότια από την Τσάιναταουν. Ένα ξύλινο παραπέτασμα χώριζε τις δύο υπηρεσίες: τα εξεταστήρια, τα ψυγεία και τα τραπέζια νεκροτομής για τα πτώματα που ανακαλύπτονταν μέσα στα όρια του Δήμου, κι ένα διαφορετικό τμήμα με τις ίδιες εγκαταστάσεις για τα πτώματα από την εκτός Δήμου περιοχή, όπου περιπολούσε το Γραφείο του Σερίφη. Προτού ο Μίκι Κόεν κάνει άνω κάτω την Αστυνομία του Λος Άντζελες και το Δημαρχείο με τις αποκαλύψεις του περί Μπρέντα Άλεν –για τους ανώτερους αξιωματικούς που τα τσέπωναν από τις πιο διάσημες πόρνες του Λος Άντζελες– υπήρχε αγαστή συνεργασία μεταξύ Δήμου και Κομητείας, και παθολόγοι και μεταφορείς πτωμάτων μοιράζονταν τις πλαστικές σακούλες για τα πτώματα, τα πριόνια για τα οστά και τα υγρά συντήρησης. Τώρα που οι μπάτσοι του σερίφη πρόσφεραν στον Κόεν καταφύγιο στη Στριπ, οι δύο υπηρεσίες ήταν στα μαχαίρια.

Νέες διαταγές είχαν φτάσει από τη Διεύθυνση Προσωπικού: *τέρμα* ο δανεισμός υλικού, *τέρμα* οι συναναστροφές με

τους ανθρώπους του σερίφη σε ώρα εργασίας, *τέρμα* τα γλεντάκια με παράνομο αλκοόλ, από τον φόβο μήπως αλλαχθούν ταμπέλες σε πτώματα ή κλαπούν μέλη ή όργανα με αποτέλεσμα να προκληθούν σκάνδαλα που θα συναγωνίζονταν την υπόθεση Μπρέντα Άλεν. Ο Ντάνι Άπσο ακολούθησε το φορείο με τον ανώνυμο νεκρό υπ. αρ. 1-1.1.1950 στην είσοδο του Νεκροτομείου της Κομητείας, ξέροντας ότι είχε ελάχιστες πιθανότητες να εξασφαλίσει για τη νεκροψία τον παθολόγο της Αστυνομίας του Λος Άντζελες που ήθελε.

Η κομητειακή πτέρυγα του Νεκροτομείου είχε πολλή κίνηση: νεκροί από τροχαία παραταγμένοι στη σειρά σε φορεία με ρόδες, υπάλληλοι του Νεκροτομείου να βάζουν ταμπελίτσες στα μεγάλα δάχτυλα των ποδιών των πτωμάτων, ένστολοι αστυφύλακες να γράφουν αναφορές για τους νεκρούς και υπάλληλοι της Ιατροδικαστικής να καπνίζουν απαντωτά τσιγάρα για να καλύψουν τη δυσοσμία του αίματος, της φορμόλης και της μούχλας. Ο Ντάνι έστριψε στην έξοδο κινδύνου και από εκεί στο σημείο εκφόρτωσης του Δημοτικού Νεκροτομείου, διακόπτοντας ένα τρίο αστυφυλάκων που τραγουδούσαν το «Auld Lang Syne»¹. Μέσα το σκηνικό ήταν πανομοιότυπο με του Νεκροτομείου της Κομητείας, με τη μόνη διαφορά ότι οι στολές είχαν χρώμα σκούρο μπλε –όχι χακί-λαδί.

Ο Ντάνι κατευθύνθηκε απευθείας στο γραφείο του δόκτορα Νόρτον Λέιμαν, υποδιευθυντή της Ιατροδικαστικής Υπηρεσίας του Δήμου του Λος Άντζελες, συγγραφέα του βιβλίου *Η επιστήμη κατά του εγκλήματος* και καθηγητή του στα νυχτερινά σεμινάρια «Ιατροδικαστικής για αρχάριους» στο Πανεπιστήμιο της Νότιας Καλιφόρνιας. Στην πόρτα του είχε καρφιτσωμένο ένα σημείωμα: «Πιάνω δουλειά μετά την 1/1. Ας μας χαρίσει ο

¹ Σ.τ.Ε.: Παραδοσιακό σκωτσέζικο τραγούδι σε στίχους του ποιητή Ρόμπερτ Μπερνς.

Πανάγαθος λιγότερη δουλειά τη νέα αυτή χρονιά, γιατί το πρώτο μισό του αιώνα μας παραήταν αιματοβαμμένο –Ν. Λ.»

Ο Ντάνι βλαστήμησε, έβγαλε την πένα και το μπλοκάκι του και έγραψε:

«Γιατρέ –έπρεπε να το φανταστώ ότι θα έπαιρνες άδεια την πιο φορτωμένη νύχτα του χρόνου. Υπάρχει μια ενδιαφέρουσα περίπτωση φόνου στο Νεκροτομείο της Κομητείας –άρρην, σεξουαλικά κακοποιημένος. Ό,τι πρέπει για το καινούριο βιβλίο σου. Είμαι βέβαιος ότι, αφού βρήκα το πτώμα, θα μου αναθέσουν και την υπόθεση. Θα προσπαθήσεις να κάνεις εσύ τη νεκροψία; Ο αστυνόμος Ντίτριχ λέει ότι ο ιατροδικαστής της πρωινής βάρδιας της Κομητείας είναι τζογαδόρος και τα παίρνει. Αυτά –Ντ. Άπσο.» Έβαλε το χαρτί στο τραπέζι του Λέιμαν, το έπιασε μ' ένα διακοσμητικό ανθρώπινο κρανίο και επέστρεψε στο πλαϊνό νεκροτομείο.

Η δουλειά είχε χαλαρώσει. Οι πρώτες ακτίνες της μέρας έφταναν μέχρι το σημείο εκφόρτωσης· η νυχτερινή ψαριά ήταν απλωμένη σε ατσάλινα ανατομικά τραπέζια. Ο Ντάνι κοίταξε γύρω του και είδε ότι η μόνη ψυχή στο κτίριο ήταν ένας βοηθός ιατροδικαστή που καθόταν στη διεκπεραίωση και σκάλιζε μια τα δόντια, μια τη μύτη του.

Τον πλησίασε. Ο γέρος μύριζε κρασί. «Ποιος είσαι;»

«Βοηθός σερίφη Άπσο, Τμήμα Δυτικού Χόλιγουντ του Γραφείου του Σερίφη. Ποιος έχει βάρδια;»

«Δεν είσαι λιγάκι μικρός για τόσο καλή δουλειά;»

«Εργάζομαι σκληρά. Ποιος έχει βάρδια;»

Ο γέρος σκούπισε στον τοίχο τη μύξα από το δάχτυλό του. «Βλέπω ότι δεν είσαι και πολύ ομιλητικός. Ο δόκτωρ Κατς έχει βάρδια, αλλά κοπάνησε μερικά ποτηράκια και τώρα παίρνει έναν υπνάκο στο καμαράκι του. Μπορείς να μου πεις γιατί όλοι οι Εβραίοι οδηγούν Κάντιλακ; Εσύ, σαν ντετέκτιβ, πρέπει να ξέρεις.»

Ο Ντάνι ένιωσε τις γροθιές του στις τσέπες του να σφίγγονται· σημάδι πως έπρεπε να χαλαρώσει. «Θα σε γελάσω. Πώς σε λένε;»

«Ραλφ Κάρτι, είμαι...»

«Ραλφ, έχεις κάνει ποτέ προετοιμασία για προκαταρκτική νεκροψία;»

Ο Κάρτι γέλασε. «Παιδάκι μου, όλες εγώ τις έχω κάνει. Του Ρούντι Βαλεντίνο, που την είχε μια σταλίτσα. Της Λούπε Βέλες και της Κάρολ Λάντις· έχω φωτογραφίες και των δυο τους. Η Λούπε ξύριζε το μουνί της. Αν πεις πως δεν είναι νεκρές, μπορείς να διασκεδάσεις μαζί τους. Λούπε-Κάρολ, ένα πεντοδόλαρο η μαλακία. Ε, τι λες;»

Ο Ντάνι έβγαλε το πορτοφόλι του και τράβηξε από μέσα δύο δεκαδóλαρα· ο Κάρτι έφερε το χέρι του στη μέσα τσέπη του σακακιού του και έβγαλε ένα πάκο γυαλιστερές φωτογραφίες. «Όχι. Θέλω τον τύπο που είναι εκεί μέσα.»

«Τι;»

«Θα κάνω την προετοιμασία για την προκαταρκτική νεκροψία. Τώρα.»

«Παιδάκι μου, δεν είσαι πιστοποιημένος βοηθός νεκροτομείου.»

Ο Ντάνι πρόσθεσε άλλα πέντε και τα έδωσε στον Κάρτι· ο γέρος φίλησε την ξεθωριασμένη φωτογραφία μιας νεκρής σταρ του σινεμά. «Κάτι γίνεται τώρα.»

Έφερε το βαλιτσάκι με τα σύνεργα της Σήμανσης από το αμάξι και έπιασε δουλειά, με τον Κάρτι να φυλάει τσίλιες μπας και έσκαγε μύτη ο εφημερεύων ιατροδικαστής.

Τράβηξε το σεντόνι και εξέτασε τον βαθμό νεκρικής ωχρότητας των άκρων του πτώματος· σήκωσε τα χέρια και τα πόδια, τα άφησε να πέσουν και ένιωσε τη δυσκαμψία που υποδήλωνε την έλευση της νεκρικής ακαμψίας. Σημείωσε: «Πιθανή ώρα θανάτου γύρω στη 1.00 π.μ.» Στη συνέχεια έβαλε μελάνι

στα δάχτυλα του νεκρού και τα πίεσε σ' ένα κομμάτι σκληρό χαρτόνι, ικανοποιημένος που έβγαλε τέλεια αποτυπώματα με την πρώτη.

Κατόπιν εξέτασε τον λαιμό και το κεφάλι. Μέτρησε τα πορφυρά σημάδια στον λαιμό με έναν παχυμετρικό διαβήτη και σημείωσε τις διαστάσεις τους. Τα σημάδια διέτρεχαν όλο τον λαιμό και ήταν πολύ μεγάλα σε μήκος και πλάτος για να έχουν γίνει από μία ή δύο παλάμες. Μισόκλεισε τα μάτια του και είδε κάτι σαν ένα κάτω από το πιγούνι του θύματος· το έπιασε με μια τσιμπίδα και διαπίστωσε ότι επρόκειτο για λευκό πετσετέ ύφασμα. Το έβαλε σ' έναν δοκιμαστικό σωλήνα και ενστικτωδώς άνοιξε το μισοπετρωμένο στόμα του νεκρού, κρατώντας τις σιαγόνες ανοιχτές με ένα γλωσσοπίεστρο. Φώτισε με τον μικρό φακό του το εσωτερικό του στόματος και διέκρινε ίδιες ίνες στον ουρανίσκο, τη γλώσσα και τα ούλα. Σημείωσε: «Στραγγαλίστηκε και οδηγήθηκε σε ασφυξία με μια λευκή πετσετά μπάνιου.» Πήρε βαθιά ανάσα και εξέτασε τις κόγχες των ματιών.

Ο φακός του εντόπισε μελανιασμένες μεμβράνες με την κολλώδη ουσία που είχε προσέξει στο οικόπεδο· πήρε μια μπατονέτα και συνέλεξε τρία δείγματα σε πλάκες μικροσκοπίου από κάθε κοιλότητα. Το κολλώδες υγρό είχε μια φαρμακευτική οσμή που θύμιζε μέντα.

Προχωρώντας προς τα κάτω, ο Ντάνι εξέτασε στα πεταχτά κάθε σπιθαμή του πτώματος· μελετώντας μετά προσεκτικά τις μέσσα πλευρές των αγκώνων, διέκρινε παλιά σημάδια από βελόνα –ξεθωριασμένα, αλλά πολλά και στα δύο χέρια. Ο νεκρός ήταν ναρκομανής, που πιθανόν είχε αποτοξινωθεί. Κανένα σημάδι δεν ήταν πρόσφατο. Κατέγραψε την πληροφορία, πήρε τον διαβήτη του και προετοιμάστηκε ψυχικά για τα τραύματα στον κορμό του πτώματος.

Τα έξι ωοειδή σημάδια απείχαν μεταξύ τους λιγότερο από τρία εκατοστά. Τα περιγράμματά τους έμοιαζαν με αποτυπώ-

ματα δοντιών, αλλά το δέρμα ήταν κομματιασμένο και δεν ήταν δυνατόν να ληφθούν εκμαγεία. Επίσης, ήταν πολύ μεγάλη για να έχουν γίνει από ανθρώπινο στόμα. Ο Ντάνι έξυσε ξεραμένο αίμα από τα έντερα που έβγαιναν από τις πληγές. Τοποθέτησε τα δείγματα σε πλάκες μικροσκοπίου και προχώρησε σ' ένα τολμηρό συμπέρασμα για το οποίο ο δόκτωρ Λέιμαν θα του έβαζε τις φωνές:

Ο δολοφόνος χρησιμοποίησε ζώο ή ζώα στη μεταθανάτια κακοποίηση του θύματος.

Ο Ντάνι κοίταξε το πέος του θύματος· είδε στη βάλανο σαφή σημάδια από ανθρώπινα δόντια, από αυτά που ο Λέιμαν ονόμαζε «δολοφονική τρυφερότητα», προσπαθώντας να προκαλέσει τα γέλια σε μια αίθουσα διδασκαλίας γεμάτη φιλόδοξους μπάτσους εκτός υπηρεσίας. Ήξερε ότι έπρεπε να εξετάσει το κάτω μέρος του κορμού και το όσχεο· είδε ότι ο Ραλφ Κάρτι τον παρακολουθούσε, και προχώρησε στην εξέταση δίχως να εντοπίσει άλλα ίχνη κακοποίησης. Ο Κάρτι χασκογέλασε. «Σαν φιστίκι τον έχει.» Ο Ντάνι τού είπε: «Σκάσε.»

Ο Κάρτι ανασήκωσε τους ώμους του και συνέχισε να διαβάζει το *Screenworld*. Ο Ντάνι γύρισε μπρούμυτα το πτώμα και έμεινε με το στόμα ανοιχτό.

Η πλάτη και οι ώμοι του ήταν χαραγμένοι βαθιά, είχαν δεκάδες διασταυρούμενες πληγές σαν ξυραφίες, που στο ξεραμένο αίμα τους υπήρχαν ακίδες ξύλου.

Ο Ντάνι απόμεινε να κοιτάζει, προσπαθώντας να συσχετίσει τον τρόπο κακοποίησης του εμπρός με αυτόν του πίσω μέρους του θύματος. Κρύος ιδρώτας μούσκευε τα μανικέτια του, κάνοντάς τον να τινάζει τα χέρια. Τότε ακούστηκε μια αγριωπή φωνή: «Κάρτι, ποιος είν' αυτός; Τι δουλειά έχει εδώ;»

Ο Ντάνι γύρισε μ' ένα μελίχιο χαμόγελο στο πρόσωπό του· είδε έναν χοντρό άντρα με λερωμένη λευκή ιατρική μπλούζα και χάρτινο καπέλο για πάρτι, που έγραφε «1950» με πράσινες πούλιες. «Βοηθός σερίφη Άπσο. Είστε ο δόκτωρ Κατς;»

Ο χοντρός έκανε να δώσει το χέρι του, αλλά το μετάνιωσε. «Τι κάνεις με το πτώμα; Και με ποια δικαιοδοσία έρχεσαι εδώ και παρακωλύεις την εργασία μου;»

Ο Κάρτι πισωπατούσε κοιτώντας ικετευτικά. Ο Ντάνι είπε: «Ανακάλυψα το πτώμα και ήθελα να προετοιμάσω την προκαταρκτική νεκροψία ο ίδιος. Έχω τα προσόντα, και είπα ψέματα στον Ράλφι ότι έχω την άδειά σας.»

Ο δόκτωρ Κατς είπε: «Έξω, βοηθέ Άπσο.»

«Ευτυχισμένος ο καινούριος χρόνος» έκανε ο Ντάνι.

«Λέει αλήθεια· να πέσει κεραυνός να με κάψει αν λέω ψέματα» πετάχτηκε ο Ραλφ Κάρτι.

Ο Ντάνι μάζεψε τα σύνεργα της Σήμανσης ενώ σκεφτόταν πού θα πήγαινε μετά: στην Αλέγκρο για περαιτέρω έρευνα ή σπίτι για να κοιμηθεί και να ονειρευτεί –την Κάθι Χάντζενς, τον Μπάντι Τζάστροου, το αιματοβαμμένο σπίτι σε έναν ξεχασμένο επαρχιακό χωματόδρομο της Κομητείας Κερν. Βγαίνοντας στην πλατφόρμα εκφόρτωσης, γύρισε και κοίταξε πίσω του. Ο Ραλφ Κάρτι μοιραζόταν τα χρήματα της δωροδοκίας του με τον γιατρό που φορούσε το καπέλο για πάρτι.

Κεφάλαιο δύο

Ο υπαστυνόμος Μαλ Κονσιντάν κοιτούσε μια φωτογραφία της γυναίκας του και του γιου του, προσπαθώντας να μη σκέφτεται το Μπούχενβαλτ.

Ήταν λίγο μετά τις 8.00 π.μ.: ο Μαλ βρισκόταν σ' ένα δωματάκι στο Ανακριτικό Γραφείο της Εισαγγελίας και είχε μόλις ξυπνήσει από τον ταραγμένο ύπνο που προκαλεί το πολύ ουίσκι. Το παντελόνι του ήταν γεμάτο κομφετί: η προκλητική στενογράφος του Γραφείου είχε γεμίσει φιλιά την πόρτα του, πλαισιώνοντας την επιγραφή «ΥΠΟΔΙΟΙΚΗΤΗΣ» με κόκκινο κραγιόν της Μαξ Φάκτορ. Ο έκτος όροφος του Δημαρχείου έμοιαζε με δρόμο έπειτα από παρέλαση: ο Έλις Λόου τον είχε μόλις ξυπνήσει μ' ένα τηλεφώνημα: έπρεπε να συναντήσει αυτόν και «κάποιον άλλο» στο Πασίφικ Ντάινινγκ Καρ σε μισή ώρα. Και είχε αφήσει τη Σελέστ και τον Στέφαν μόνους στο σπίτι να υποδεχθούν το 1950 –γιατί ήξερε ότι η γυναίκα του θα μετέτρεπε τον εορτασμό σε καβγά.

Ο Μαλ σήκωσε το ακουστικό και σχημάτισε τον αριθμό του σπιτιού. Η Σελέστ απάντησε στο τρίτο χτύπημα –«Ναι; Ποιος είναι που τηλεφωνεί;» η αδέξια έκφρασή της αποκάλυπτε ότι εκείνη την ώρα μιλούσε Τσέχικα στον Στέφαν.

«Εγώ είμαι. Ήθελα απλώς να σου πω ότι θα λείψω μερικές ώρες ακόμα.»

«Έχει απαιτήσεις η ξανθιά, *herr*² υπαστυνόμε;»

² Σ.τ.Ε.: Στα Γερμανικά, *κύριε*.

«Δεν υπάρχει καμιά ξανθιά, Σελέστ. Το ξέρεις ότι δεν υπάρχει καμιά ξανθιά, όπως ξέρεις και ότι παραμονή Πρωτοχρονιάς πάντα κοιμάμαι στο Δημαρχείο...»

«Πώς το λέτε στα Αγγλικά –*rotkopf*; Κοκκινομάλλα; *Kleine rotkopf scheisser schtupper*...»

«Μίλα Αγγλικά, πανάθεμά σε! Μου τη δίνεις!»

Η Σελέστ γέλασε με εκείνον τον θεατρικό θριαμβευτικό τόνο που χρησιμοποιούσε κάθε φορά που μιλούσε στην ξένη γλώσσα και έκανε έξαλλο τον Μαλ. «Δώσε μου τον γιο μου, το κέρατό μου!»

Σιωπή, και μετά η συνηθισμένη ατάκα της Σελέστ: «Δεν είσαι γιος σου, Μάλκολμ. Ο πατέρας του ήταν ο Γιαν Χάιστεκε, και ο Στέφαν το ξέρει. Είσαι ο ευεργέτης και σύζυγός μου, αλλά το παιδί είναι έντεκα χρονών και πρέπει να ξέρει ότι η κληρονομιά του δεν είναι ο τρόπος που μιλάνε οι Αμερικάνοι αστυνομικοί ούτε το μπέιζμπολ ούτε...»

«Δώσ' μου τον γιο μου, πανάθεμά σε!»

Η Σελέστ γέλασε σιγανά. Ο Μαλ ήξερε ότι στο σημείο αυτό η γυναίκα του σταματούσε το παιχνίδι –αφού τον είχε αναγκάσει να καταφύγει στον τόνο του μπάτσου. Σιωπή· στο βάθος άκουγε τη Σελέστ να ξυπνάει τον Στέφαν γλυκομιλώντας του στα Τσέχικα. Σε λίγο το παιδί ήρθε. «Μπαμπά –Μάλκολμ;»

«Ναι, εγώ είμαι. Ευτυχισμένος ο καινούριος χρόνος.»

«Είδαμε τα πυροτεχνήματα. Ανεβήκαμε στη σκεπή με ομ... ομ...»

«Με ομπρέλες;»

«Ναι. Είδαμε το Δημαρχείο φωτισμένο και μετά ακούσαμε τα πυροτεχνήματα να... να... συγυρίζουν.»

«Να σφυρίζουν, Στέφαν. Να σφυ-ρί-ζουν. Συγυρίζω λέμε για το σπίτι.»

Ο Στέφαν δοκίμασε να πει την καινούρια λέξη. «Σφυ-ρί-ζουν;»

«Έτσι μπράβο. Όταν γυρίσω, θα κάνουμε λίγο μάθημα και ίσως πάμε με το αυτοκίνητο στο Γουέστλεϊκ Παρκ να ταΐσουμε τις πάπιες.»

«Εσύ τα είδες τα πυροτεχνήματα; Κοίταξες έξω από το παράθυρο;»

Εκείνη την ώρα απέκρουε την προσφορά της Πένι Ντίσκαντ για ένα γρήγορο στην τουαλέτα· το στήθος και τα πόδια της τρίβονταν πάνω του, και ήθελε να μπορούσε να το κάνει μαζί της. «Ναι, ήταν όμορφα. Για μου, τώρα πρέπει να σε αφήσω. Έχω δουλειά. Άντε, ξαναπέσε για ύπνο τώρα, να είσαι σε φόρμα για το μάθημα.»

«Ναι. Θέλεις να μιλήσεις στη *Moutti*³;»

«Όχι. Αντίο, Στέφαν.»

«Αντίο, μπ-μπ-μπαμπά.»

Ο Μαλ κατέβασε το ακουστικό. Τα χέρια του έτρεμαν, τα μάτια του ήταν γεμάτα δάκρυα.

Το κέντρο του Λος Άντζελες ήταν έρημο, λες και η πόλη κοιμόταν, προσπαθώντας να συνέλθει από μεθύσι. Οι μόνοι κάτοικοι που κυκλοφορούσαν ήταν κάτι μπεκρήδες που σχημάτιζαν ουρά για ντόνατ και καφέ έξω από το Πτωχοκομείο. Πολλά αμάξια ήταν παρκαρισμένα αλλοπρόσαλλα –με τους προφυλακτήρες ν' ακουμπούν σε βουλιαγμένα φτερά– μπροστά από φτηνά ξενοδοχεία στη Σάουθ Μέιν. Μουσκεμένες χάρτινες κορδέλες κρέμονταν από τα παράθυρα και απλώνονταν στα πεζοδρόμια, και ο ήλιος που ξεπρόβαλλε στα ανατολικά σου έφερνε στον νου ζέστη, αχνούς και άσχημα μεθύσια. Ο Μαλ πήγε με το αμάξι του στο Πασίφικ Ντάινινγκ Καρ, ευχόμενος αυτή η πρώτη ημέρα της νέας δεκαετίας να τελειώσει γρήγορα.

Το εστιατόριο ήταν γεμάτο τουρίστες με φωτογραφικές μηχανές που καταβρόχθιζαν το «Ρόουζ Μπόουλ Σπέσιαλ»

³ Σ.τ.Ε: Στα Γερμανικά, *μαμά*.

–ομελέτα με μύδια και μπέικον, τηγανίτες, Μπλάντι Μαίρη και καφέ. Ο αρχισερβιτόρος είπε στον Μαλ ότι ο κύριος Λόου και ένας άλλος κύριος τον περίμεναν στο Γκολντ Ρας Ρουμ –μια απομονωμένη γωνιά όπου σύχναζαν δικηγόροι. Ο Μαλ προχώρησε στα ενδότερα και χτύπησε ελαφρά την πόρτα. Του άνοιξε αμέσως ο «άλλος κύριος» περιχαρής. «Ποιος είναι αυτός, ποιος είναι αυτός; Ο Ντάντλεϊ Σμιθ, ο δυνατός. Κομμούνια τρέμετε. Παρακαλώ υπαστυνόμε, περάστε. Πρόκειται για μια ευοίωνη συνέντευξη των εγκεφάλων της αστυνομίας, στην οποία πρέπει να έχουμε όλες τις ανέσεις.»

Ο Μαλ έσφιξε το χέρι του άντρα, που τον αναγνώρισε από το στιλ του και τη χαρακτηριστική βαριά ιρλανδική προφορά του. Ήταν ο υπαστυνόμος Ντάντλεϊ Σμιθ από το Τμήμα Ανθρωποκτονιών της Αστυνομίας του Λος Άντζελες. Ψηλός, με φαρδιές πλάτες και ροδαλό πρόσωπο. Είχε γεννηθεί στο Δουβλίνο, αλλά είχε μεγαλώσει στο Λος Άντζελες και είχε σπουδάσει σε κολέγιο Ιησουιτών. Οι αρχηγοί της αστυνομίας, από τον Ντικ Στέκελ και μετά, τον έριχναν σε όλες τις σοβαρές υποθέσεις που είχαν. Είχε σκοτώσει επτά ανθρώπους σε ώρα υπηρεσίας και φορούσε γραβάτες ειδική παραγγελία με εφτάρια σπαθί, χειροπέδες και τα διακριτικά της Αστυνομίας του Λος Άντζελες σε ομόκεντρους κύκλους. Οι φήμες τον ήθελαν, επίσης, να κουβαλάει ένα 45άρι του Στρατού με σφαίρες ντουμ ντουμ εμποτισμένες με σκόρδο⁴ και ένα στιλέτο με ελατήριο.

«Υπαστυνόμε, χαρά μου που σε γνωρίζω.»

«Λέγε με Ντάντλεϊ, ίδιο βαθμό έχουμε. Είμαι πιο παλιός, αλλά εσύ πολύ πιο εμφανίσιμος. Είμαι σίγουρος πως θα κάνουμε πολύ καλό δίδυμο. Τι λες, Έλις;»

Ο Μαλ κοίταξε πίσω από τον Ντάντλεϊ Σμιθ τον Έλις Λόου. Ο επικεφαλής του Ανακριτικού της Εισαγγελίας καθόταν σε

⁴ Σ.τ.Ε.: Αυτή τη μέθοδο χρησιμοποιούσαν οι εκτελεστές της Μαφίας, πιστεύοντας ότι προκαλούσε σηψαιμία και σίγουρο θάνατο στα θύματά τους.

μια δερμάτινη πολυθρόνα που έμοιαζε με θρόνο και τσιμπολογούσε μύδια και κομμάτια μπέικον από την ομελέτα του. «Συμφωνώ απολύτως. Κάθισε, Μαλ. Θέλεις πρωινό;»

Ο Μαλ κάθισε απέναντι στον Λόου· ο Ντάντλεϊ Σμιθ κάθισε ανάμεσά τους. Οι δυο τους φορούσαν κουστούμια τούντ με γιλέκο –γκρίζο ο Λόου, καφετί ο Σμιθ. Και οι δύο είχαν εμβλήματα: ο δικηγόρος κρεμασμένο στον λαιμό του το κλειδί της αδελφότητας Φι Βήτα Κάπα και ο μπάτσος καρφίτσες τεκτονικές στο πέτο του. Ο Μαλ έστρωσε το τσαλακωμένο σακάκι του και σκέφτηκε ότι ο Σμιθ και ο Λόου έμοιαζαν με δύο μοχθηρά κουταβάκια από την ίδια γέννα. «Όχι, ευχαριστώ, δικηγόρε.»

Ο Λόου έδειξε μια ασημένια καφετιέρα. «Ιάβας;»⁵

«Όχι, ευχαριστώ.»

Ο Σμιθ γέλασε και χτύπησε τα γόνατά του με τις παλάμες του. «Τι θα έλεγες για μια εξήγηση αυτής της ξαφνικής πρωινής εισβολής μας στον ήρεμο οικογενειακό σου βίο;»

«Άσε με να μαντέψω» είπε ο Μαλ. «Ο Έλις θέλει να γίνει περιφερειακός εισαγγελέας, εγώ θέλω να γίνω προϊστάμενος του Ανακριτικού της Εισαγγελίας και εσύ θέλεις να αναλάβεις το Τμήμα Ανθρωποκτονιών, όταν πάρει σύνταξη ο Τζακ Τίρνει τον επόμενο μήνα. Έχουμε μαζευτεί για κάποια πολύκροτη δολοφονία που δε γνωρίζω, οι δυο μας ως ερευνητές και ο Έλις ως δημόσιος κατήγορος. Και έτσι διασφαλίζουμε τις καριέρες μας. Σωστά;»

Ο Ντάντλεϊ γέλασε τρανταχτά· ο Λόου είπε: «Ευτυχώς που δεν έβγαλες Νομική, Μάλκολμ. Δε θα ήθελα να σε είχα απέναντί μου στο δικαστήριο.»

«Άρα έπεσα διάνα;»

Ο Λόου κάρφωσε με το πιρούνι του ένα στρείδι και το βούτηξε στο αυγό. «Όχι. Έχουμε βέβαια εξασφαλισμένα τα εισιτή-

⁵ Σ.τ.Ε.: Ποικιλία καφέ από την Ινδονησία.

ριά μας για τις θέσεις που ανέφερες. Έτσι απλά κι ωραία, ο Ντάντλεϊ προσφέρει εθελοντικά τις υπηρεσίες του στην...»

Ο Σμιθ τον διέκοψε: «Το κάνω εθελοντικά από πατριωτισμό. Μισώ τα κομμούνια περισσότερο και από τον Σατανά.»

Ο Μαλ παρακολούθησε τον Έλις να τσιμπολογάει εναλλάξ στρείδι, μπέικον και αυγό. Ο Ντάντλεϊ άναψε τσιγάρο και παρακολούθησε τον Μαλ· ο Μαλ είδε μια μπρούτζινη γροθιά να εξέρχεται από τη ζώνη του Ντάντλεϊ. «Γιατί έχω την αίσθηση ότι πρόκειται για δουλειά που έχει να κάνει με το Ορκωτό Δικαστικό Συμβούλιο;»

Ο Λόου έγειρε πίσω και τεντώθηκε· ο Μαλ κατάλαβε ότι θα έπαιρνε πόζα αγόρευσης. «Γιατί είσαι έξυπνος. Παρακολουθείς τις εσωτερικές ειδήσεις;»

«Όχι φανατικά.»

«Αυτή τη στιγμή βρίσκονται σε εξέλιξη μεγάλες εργατικές αναταραχές, ειδικά στα στούντιο του Χόλιγουντ. Το σωματείο των Teamsters⁶ τα έβαλε με τη UAES⁷ –την Ένωση Βοηθητικών Ηθοποιών και Τεχνικών Σκηνης. Έχουν πολυετές συμβόλαιο με την εταιρεία RKO⁸ και τα φτηνά στούντιο της Gower. Κάνουν πικετοφορίες ζητώντας αυξήσεις και πριμ, αλλά δεν απεργούν και...»

Ο Ντάντλεϊ Σμιθ κοπάνησε και τις δύο παλάμες του στο τραπέζι. «Όλο φασαρίες είναι οι γαμημένοι οι Κόκκινοι.»

Ο Λόου το πήγαινε με το μαλακό· ο Μαλ σκέφτηκε ότι τα τεράστια χέρια του Ιρλανδού ήταν κατάλληλα για στραγγαλισμό, τράβηγμα αυτιών και ανακρίσεις· επίσης, ότι ο Λόου φοβόταν τον Σμιθ, ενώ ο Σμιθ μισούσε τον Λόου γι' αυτό που ήταν: ένας εξυπνάκιας Εβραίος δικηγόρος του κερατά. «Έλις, μιλάμε για πολιτική υπόθεση;»

⁶ Σ.τ.Ε.: Εργατικό σωματείο που ιδρύθηκε το 1903 στις ΗΠΑ.

⁷ Σ.τ.Ε.: United Alliance of Extras and Stagehands.

⁸ Σ.τ.Ε.: Radio-Keith-Orpheum. Αμερικανική εταιρεία παραγωγής και διανομής κινηματογραφικών ταινιών.

Ο Λόου έπαιξε με το κλειδί του και χαμογέλασε. «Μιλάμε για μια εκτεταμένη έρευνα του Δικαστικού Συμβουλίου για την κομμουνιστική επιρροή στο Χόλιγουντ, μ' εσένα και τον Ντάντλεϊ ως κύριους ανακριτές. Η έρευνα θα επικεντρωθεί στη UAES, που έχει γεμίσει ανατρεπτικά στοιχεία. Έχουν μάλιστα κάποιο κέντρο που καθοδηγεί τις κινήσεις τους: μια γυναίκα και έξι άντρες –όλοι στενά συνδεδεμένοι με συνοδοιπόρους που πήγαν φυλακή επικαλούμενοι την Πέμπτη Τροπολογία⁹ ενώπιον της Κοινοβουλευτικής Επιτροπής Αντιαμερικανικών Δραστηριοτήτων¹⁰ το '47. Επίσης, τα μέλη της UAES έχουν δουλέψει συλλογικά σε μια σειρά ταινιών που εκφράζουν την κομμουνιστική γραμμή, και σχετίζονται και με άλλα ανατρεπτικά κέντρα. Ο κομμουνισμός είναι σαν ιστός αράχνης. Ένα νήμα οδηγεί σε μια φωλιά, ένα άλλο σε μια ολόκληρη αποικία. Τα νήματα είναι τα ονόματα, και τα ονόματα γίνονται μάρτυρες που αποκαλύπτουν και άλλα ονόματα. Εσύ και ο Ντάντλεϊ θα μου φέρετε αυτά τα ονόματα.»

Ασημένια γαλόνια αστυνόμου χόρευαν στο μυαλό του Μαλ· κοίταξε επίμονα τον Λόου και αποφάσισε να κάνει τον συνηγόρο του διαβόλου. «Γιατί εγώ και όχι ο αστυνόμος Μπλέντσο; Είναι επικεφαλής του Ανακριτικού της Εισαγγελίας και γνωστός ως ο καλοκάγαθος προστάτης ολόκληρης της πόλης

⁹ Σ.τ.Ε.: Η Πέμπτη Τροπολογία του Συντάγματος των ΗΠΑ παρέχει το δικαίωμα σε κάποιον να αρνηθεί να καταθέσει εναντίον του εαυτού του σε ένα ποινικό δικαστήριο. Επίκληση της Πέμπτης Τροπολογίας ("pleading the Fifth") σημαίνει επίκληση του δικαιώματος ενός μάρτυρα να αρνηθεί να δώσει απαντήσεις που θα μπορούσαν να τον ενοχοποιήσουν. Ένας κατηγορούμενος δεν μπορεί να υποχρεωθεί να καταθέσει στη δίκη του, αλλά εάν το κάνει, χάνει το δικαίωμα επίκλησης του δικαιώματος.

¹⁰ Σ.τ.Ε.: Κοινοβουλευτική Επιτροπή Αντιαμερικανικών Δραστηριοτήτων (House Un-American Activities Committee, HUAC). Ειδικό ανακριτικό σώμα αποτελούμενο από μέλη της αμερικανικής Βουλής των Αντιπροσώπων που λειτούργησε από το 1938 έως το 1969 και διερευνούσε κατά πόσον είχαν παρεισφρήσει «αντιαμερικανικές» ιδεολογίες στους αμερικανικούς θεσμούς.

–πράγμα πολύ σημαντικό, γιατί εσύ εμφανίζεσαι ως καρχαρίας. Εγώ είμαι ντετέκτιβ ειδικευμένος στις ανθρωποκτονίες. Ο Ντάντλεϊ είναι καθαρά και ξάστερα άνθρωπος του Ανθρωποκτονιών. Γιατί λοιπόν διάλεξες εμάς; Και μάλιστα στις εννέα το πρωί της Πρωτοχρονιάς;»

Ο Λόου μέτρησε τις ενστάσεις με τα δάχτυλά του, με τα λιμαρισμένα και γυαλισμένα νύχια. «Πρώτον, χθες ξενύχτησα με τον περιφερειακό εισαγγελέα. Ο τελικός προϋπολογισμός του Γραφείου για το 1950 πρέπει να υποβληθεί στο Δημαρχείο μέχρι αύριο, και τον έπεισα ότι τα 42 χιλιάδες δολάρια πλεόνασμα που αφήσαμε στην άκρη πρέπει να χρησιμοποιηθούν εναντίον της Κόκκινης Απειλής. Δεύτερον, ο αντεισαγγελέας Γκίφορντ του Δικαστικού Συμβουλίου κι εγώ συμφωνήσαμε να αλλάξουμε δουλειές. Θέλει να αποκτήσει πείρα στις απαγγελίες κατηγορητηρίων σε ποινικές υποθέσεις, ενώ εγώ ξέρετε τι θέλω. Τρίτον, ο αστυνόμος Μπλέντσο τα έχει χαμένα. Πριν δύο μέρες έβγαλε λόγο στη λέσχη Κιουάνις και είπε μερικά απίστευτα πράγματα. Έγινε πανδαιμόνιο όταν ανακοίνωσε την πρόθεσή του να μαστιγώσει τη Ρίτα Χέιγουορθ μέχρι να την πάρουν τα αίματα. Η Εισαγγελία κατέφυγε στους γιατρούς του· έγινε γνωστό πως τελευταία είχε πάθει μια σειρά από μικρά εγκεφαλικά τα οποία κράτησε κρυφά. Στις 5 Απριλίου παραιτείται –στην 20ή επέτειό του στο Γραφείο– και μέχρι τότε θα έχει καθαρά διακοσμητικό ρόλο. Τέταρτον, εσύ και ο Ντάντλεϊ είσαστε εξαιρετικοί, έξυπνοι ντετέκτιβ με συμπληρωματικά στιλ. Πέμπτον...»

Ο Μαλ χτύπησε το τραπέζι στο στιλ του Ντάντλεϊ. «Πέμπτον, όλοι ξέρουμε ότι ο εισαγγελέας θέλει κάποιον απ' έξω για τη θέση του αρχηγού του Ανακριτικού. Ή θα απευθυνθεί στους ομοσπονδιακούς ή θα ψαρέψει κάποιον δικό του από την Αστυνομία του Λος Άντζελες.»

Ο Έλις Λόου έγειρε μπροστά. «Μαλ, συμφώνησε να δώσει τη θέση σ' εσένα. Αρχηγός του Ανακριτικού και μετά αρχηγός της Αστυνομίας. Είσαι τριάντα οκτώ;»

Λος Άντζελες, δεκαετία του '50: Η Πόλη των Αγγέλων έχει μετατραπεί σε πόλη του Αγγέλου του Θανάτου –διώξεις κομμουνιστών, μέσα στη φρενίτιδα του Μακαρθισμού, και απερίγραπτα βίαιες δολοφονίες τρομοκρατούν τους κατοίκους. Τρεις άντρες βυθίζονται στη δίνη της βίας και της παρανομίας, με τις ζωές τους να μπερδεύονται αξεδιάλυτα, ενώ ο καθένας τους έρχεται αντιμέτωπος και με τη σκοτεινή πλευρά του εαυτού του.

Ο Ντάνι Άπσο, ντετέκτιβ στο Γραφείο του Σερίφη, ερευνά μια σειρά σεξουαλικών φόνων που συγκλονίζουν την πόλη. Ο Μαλ Κονσιντάν, υπαστυνόμος του Ανακριτικού της Εισαγγελίας, δέχεται να συμμετάσχει στα φιλόδοξα σχέδια ενός ανερχόμενου εισαγγελέα για την εξάλειψη της κομμουνιστικής επιρροής στο Χόλιγουντ.

Ο Μπαζ Μικς, πρώην μπάτσος της Δίωξης Ναρκωτικών, μπράβος, νταβατζής και συνεργάτης του αρχιεγκληματία Μίκι Κόεν, παίρνει μέρος στη «μάχη κατά της Κόκκινης Απειλής» με μοναδικά κίνητρα το χρήμα και την εξουσία. Οι τρεις άντρες, δίχως να το γνωρίζουν, έχουν ξεκινήσει ένα εφιαλτικό ταξίδι προς την Κόλαση.

Το *Μεγάλο Πουθενά*, το δεύτερο μετά τη *Μαύρη Ντάλια* μυθιστόρημα της Τετραλογίας του Λος Άντζελες, δεν προσφέρει απόδραση από την πραγματικότητα: αντιθέτως, απεικονίζει έναν κόσμο εφιαλτικά ζοφερό, σκληρό και ηθικά αποκρουστικό. Πρόκειται, δίχως αμφιβολία, για ένα από τα συγκλονιστικότερα μυθιστορήματα του Τζέιμς Ελρόι.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ
ΚΛΕΙΔΑΡΙΘΜΟΣ

Διοικητικό 4, Σταθμός Αρρίστης, 10440 ΑΘΗΝΑ, Τηλ. 210-5237635
info@klidarithmos.gr www.klidarithmos.gr
www.facebook.com/klidarithmos.gr

ISBN 978-960-461-714-2

9 789604 617142